

DOSSIER ZORGPLICHT

Rechtbank Rotterdam

7 september 2018

ECLI:NL:RBROT:2018:7348

IS BETALING VAN PREMIE BEVRIJDEND VOLDAAN?

Het betalen van premie is een van de kernprestaties die een verzekeringsovereenkomst kenmerkt. Als betaling van de premie achterwege blijft, heeft een verzekeraar in beginsel het recht om dekking onder de polis aan zijn wanbetalende contractspartij te ontzeggen. Maar wat als de premie ergens in de intermediaire distributieketen blijft hangen? Bijvoorbeeld als de klant de premie wel aan diens tussenpersoon (adviseur) heeft betaald maar laatstgenoemde als onderbemiddelaar verzuimt deze door te betalen aan de bemiddelaar? Uit deze zaak die aan de rechtbank Rotterdam was voorgelegd, staat de vraag centraal of de openstaande premie in zo'n geval verrekend mag worden met de uit te keren schadeoplossingen. De casus was als volgt.

X is sinds 1989 eigenaar van een strandhuis dat jaarlijks gedurende het strandseizoen op een strand staat. Op 25 juli 2015 is door een storm het dak van een ander strandhuis afgewaaid en in de voorpui van het strandhuis van X gevlogen. De schade is door een expert vastgesteld op ruim 6.000 euro. X is lid van de Kampeervereniging Amsterdam (KVA). Ten behoeve van de leden van de KVA is voor de aan hen in eigendom toebehorende strandhuizen een beurspolis gesloten. De

verzekering is tot stand gekomen door bemiddeling van AON als beursmakelaar, handelend in opdracht van de adviseur van X, die op zijn beurt handelde in opdracht van (de leden van) de KVA (waaronder X). De adviseur van X was dus in deze kwestie aan te merken als onderbemiddelaar. Op die beurspolis zijn van toepassing de Nederlandse beursvoorwaarden voor uitgebreide gevarendeckering (NBUG 2006), met bijbehorende clausules. Een van die clausules betreft een betalingsverkeerclausule. Dit houdt kort gesteld in dat AON zich ten opzichte van de verzekeraars als eigen schuld heeft verbonden om de verschuldigde premie te voldoen. De door de verzekeringnemer aan de onderbemiddelaar te betalen premie is pas voldaan als de onderbemiddelaar de premie heeft afgedragen aan AON. Indien dit niet gebeurt, dan heeft AON de mogelijkheid om eventuele schadeoplossingen te verrekenen met het openstaande bedrag aan premie. X heeft jaarlijks zijn premie betaald aan diens adviseur. De laatste premiebetaling door X was in oktober 2014 voor een bedrag van ruim 16.000 euro. Ondanks diverse aanmaningen daartoe van AON, heeft de adviseur echter nagelaten dit bedrag door te betalen aan AON. Nadat X bij AON aanspraak maakte op dekking onder de polis voor de geleden stormschade, heeft AON deze vordering afgewezen. AON verwees in dat verband naar zowel de betalingsverkeerclausule als artikel 7:936 BW. Volgens AON komt hem een beroep op verrekening met de achterstallige premie toe. Tussen de

uit te keren schade (6.000 euro) en de achterstallige premie (16.000 euro) gaapt immers een groot gat. X spreekt AON in rechte aan en vordert alsnog betaling van het bedrag van 6.000 euro. Terzijde: de toenmalige adviseur van X is overigens in juli 2016 gefailleerd. Het faillissement is wegens gebrek aan baten opgeheven, zodat het instellen van een vordering jegens de adviseur niet zinvol was. De rechtbank stelt allereerst vast dat AON terecht een beroep toekomt op verrekening van het openstaande bedrag aan premie met het uit te keren schadebedrag. Volgens de rechtbank zijn de betreffende voorwaarden voldoende duidelijk en niet voor meerderlei uitleg vatbaar, zodat dat voor X geen grond oplevert om uitbetaling van het schadebedrag op te baseren. Door X wordt subsidiair gesteld dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat AON een beroep doet op de betalingsverkeerclausule. Volgens X heeft AON hem nooit op de hoogte gesteld van de risico's indien de adviseur (de onderbemiddelaar) niet tot afdracht van de premiegelden aan AON overgaat. De rechtbank legt ook deze stelling naast zich neer. Want een dergelijke onwetendheid kan volgens de rechtbank niet aan AON worden toegerekend. Dit ligt naar het oordeel van de rechtbank volledig in de eigen risicosfeer van X. Volgens de rechtbank had X best kunnen weten dat zijn adviseur niet 'de verzekeraar' zelf was en is het inschakelen van een adviseur (en de door diens toedoen gemaakte fouten) de eigen verantwoordelijkheid van X geweest. X tracht nog te betogen dat AON in de op hem rustende zorgplicht tekort is geschoten. Ook dit laatste anker van X wordt door de rechtbank verworpen. Want tussen AON en X bestaat immers geen contractuele relatie waarop een dergelijke (bijzondere) zorgplicht van AON jegens X kan worden gebaseerd. De rechtbank volgt AON in zijn verweer dat het in een situatie van onderbemiddeling bij uitstek de onderbemiddelaar (dus in dit geval de (inmiddels) gefailleerde adviseur van X) is die gehouden is tot informatieverstrekking. Want deze adviseur staat, in tegenstelling tot de bemiddelaar daarboven, rechtstreeks in contact met de klant (de verzekeringnemer). AON heeft volgens de rechtbank aan zijn verplichtingen voldaan door meermaals bij de adviseur van X aan te dringen op afdracht van de premiegelden. Dat de adviseur op zijn beurt vervolgens wel tekort is geschoten jegens X, kan volgens de rechtbank niet als een tekortkoming van AON worden aangemerkt.

De slotsom is dat de vorderingen van X jegens AON door de rechtbank worden afgewezen.

Mr. C. (Coen) Fledderus
De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.

